

27. januar 2021
Sagsnr.: 20/04740
Klagenr.: 1008427
RIKNU

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

IKKE MEDHOLD i sag om ikke miljøvurderingspligt for etablering af ungdomsboliger i Lyngby-Taarbæk Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Lyngby-Taarbæks afgørelse af 9. januar 2020 om, at etablering af 478 ungdomsboliger på matr. nr. F 1, ikke er omfattet af karv om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 2. april 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en omboende.

Klager har navnlig anført, at

- afgørelsen ikke er truffet på et oplyst grundlag,
- anlægsarbejdet ikke overholder de fastsatte forskrifter for støj, og
- der i ansøgningen er henvist til to ophævede bekendtgørelser og en forskrift, der er udarbejdet på baggrund af en ophævet bekendtgørelse.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.5.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Lyngby-Taarbæk har den 9. januar 2020 med henvisning til miljøvurderingslovens § 22 truffet afgørelse om, at etablering af 478 ungdomsboliger på matr. nr. F 1 , ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af anmeldelsen fra bygherre, at projektet omfatter boligbebyggelse med tilhørende boligrelaterede funktioner som parkering, depoter og teknik, samt et fælles grønt gårdrum. Det oplyses, at bebyggelsen er en klyngebebyggelse, der består af i alt 478 ungdomsboliger med op til 521 beboere.

Bebyggelsen opføres i et område for blandet bolig og erhverv, som ikke rummer særlige naturinteresser.

Af screeningsafgørelsen fremgår det, at ungdomsboligerne har et areal på 17.530 m² og skal opføres som otte punkthuse. Det oplyses, at højden er i overensstemmelse med lokalplan 270 ”for blandet bolig- og erhvervsområde på A 1 m.fl.”.

Videre fremgår det af screeningsafgørelsen, at der ikke lokalt er fastsat støjgrænser for støj og vibrationer, men at forskrift for bygge- og anlægsarbejder i Lyngby-Taarbæk Kommune skal følges under anlægsarbejdet.

For så vidt angår støj, når anlægsarbejdet er udført, er der i lokalplanen er krav til støj, herunder at der skal udarbejdes støjberegninger som godtgør, at omkringliggende erhvervsaktiviteter ikke påvirker lokalplanområdet mere end grænseværdier i Miljøstyrelsens støjvejledninger. Endvidere fremgår det, at ny bebyggelse ikke må tages i brug, før der er etableret nødvendige støjdæmpende foranstaltninger på ventilations- og andre driftsanlæg i umiddelbart tilstødende naboområder.

Lyngby-Taarbæk har i afgørelsen lagt til grund, at det ansøgte projekt er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10b, om anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringsanlæg.

Lyngby-Taarbæk har på baggrund af screeningen vurderet, at projektet ikke vil få væsentlig indvirkning på miljøet, hvorfor der ikke er krav om udarbejdelse af en miljøkonsekvensvurdering.

2.2 Klagens indgivelse og indhold

Det skal om klagens indgivelse bemærkes, at klager umiddelbart inden klagefristens udløb har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet for fritagelse for anvendelse af klageportalen samt for betaling af klagegebyr. Nævnet har efter klagefristens udløb bedt klager om at uddybe anmodningen og har efter modtagelsen af klagers bemærkninger givet klager afslag herpå. Klager har herefter indbragt den endelige klage for nævnet via klageportalen.

Klager har i selve klagen anført, at bygherren ved sin ansøgning har henvist til en uhjemlet forskrift, der er udstedt på baggrund af bekendtgørelse nr. 467 af 23. maj 2016 om miljøregulering af visse aktiviteter. Klager har i forbindelse hermed påpeget, at kommunalbestyrelsen ikke i forlængelse af bekendtgørelsens ikrafttræden har udstedt en ny forskrift.

Videre har klager anført, at en forordning⁴ af 14. september 2016 i medfør af artikel 65 finder anvendelse fra den 1. januar 2017, og er bindende i alle sine enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Ifølge klager er denne forordning af betydning for bekendtgørelse nr. 1458 af 7. december 2015 om begrænsning af luftforurening fra mobile ikke-vejgående maskiner, som blev ophævet ved bekendtgørelse nr. 1019 af 1. oktober 2019.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF.

Efter klagers opfattelse har kommunen således henvist til en bekendtgørelse, som på afgørelsestidspunktet ikke var gældende.

Klager har endvidere anført, at støjen fra byggegrunden er til stor gene, og at den målte lydstyrke er 85/86 dB. I forbindelse hermed har klager oplyst, at arbejdet på byggepladsen ikke overholder arbejdstidsbestemmelserne, hvilket det ifølge klager er kommunens ansvar at påse.

Endeligt har klager anført, at ansøgning og afgørelse er behæftet med retlige fejl, hvorfor afgørelsen lider af så væsentlige retlige mangler, at den ikke kan anses for at være truffet på et oplyst grundlag.

2.3 Lyngby-Taarbæk Kommunes bemærkninger til klagen

Kommunen har den 21. april 2020 til klagen supplerende bemærket, at klager efter kommunens opfattelse ikke er klageberettiget efter miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, idet klagers bopæl ligger ca. 150 m fra byggeriet.

Videre har kommunen bemærket, at klagen er indgivet efter klagefristens udløb.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.1.1 Det retlige grundlag

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglige hensyn, lighed og proportionalitet.

Klage over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klage over skønmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurene herfor.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker indledningsvist, at afgørelsen er truffet med henvisning til miljøvurderingslovens § 22. Kommunen skulle rettelig have henvist til miljøvurderingslovens § 21. Efter nævnets opfattelse udgør den forkerte henvisning dog en konkret uvæsenlig retlig mangel, der ikke kan medføre afgørelsens ugyldighed.

3.1.2 Klagefrist og klageberettigelse

Det fremgår af miljøvurderingslovens § 51, stk. 1, at klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Der er ingen bestemmelser i miljøvurderingsloven om, at Miljø- og Fødevareklagenævnet kan se bort fra overskridelser af klagefristen. I tilfælde, hvor der ikke er fastsat en udtrykkelig bestemmelse herom i lovgivningen, følger det af den almindelige forvaltningsretlige praksis, at en myndighed i særlige tilfælde kan se bort fra overskridelsen af en klagefrist og realitetsbehandle en for sent indgivet klage. Ved vurderingen af, hvorvidt en for sent indgivet klage kan realitetsbehandles, kan der bl.a. lægges vægt på fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige omstændigheder, herunder om der er givet korrekt klagevejledning, samt hensynet til andre parter med modstående interesser, f.eks. afgørelsens adressat.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der foreligger sådanne særlige forhold, at der i den konkrete sag kan ses bort fra en overskridelse af klagefristen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at klager umiddelbart inden klagefristens udløb har anmodet nævnet om fritagelse for anvendelse af klageportalen samt for betaling af klagegebyr, og at nævnet først har taget stilling til anmodningen efter klagefristens udløb.

Ifølge miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, kan afgørelser efter § 49, stk. 1, påklages af enhver med retlig interesse i sagens udfald og landsdækkende foreninger og organisationer, der som formål har beskyttelse af natur og miljø eller varetagelsen af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen og har vedtægter eller love, som dokumenterer deres formål, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer. En retlig interesse må normalt antages at foreligge hos personer, erhvervsdrivende eller foreninger med tilknytning til det område, hvor det påtænkte projekt ønskes etableret, da

de som udgangspunkt vil være en del af den berørte offentlighed og have en tilstrækkelig interesse.

I vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig interesse, indgår særligt afstanden mellem projektområdet og klagers ejendom eller bopæl sammenholdt med de genevirkninger, som projektet måtte indebære for klager. En tilknytning til nærområdet kan dog også foreligge som følge af andre forhold end klagers bopæl eller andet relateret til fast ejendom.

En ideel interesse i natur og miljø, herunder en generel interesse i sagens udfald, der alene er moralsk, politisk eller følelsesmæssigt motiveret, kan ikke anses for en tilstrækkelig interesse i miljøvurderingslovens forstand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager er klageberettiget. Nævnet har i sin vurdering lagt vægt på, at klager med en bopæl ca. 150 m fra projektområdet, må vurderes at blive berørt af de gener, som projektet kan medføre.

3.1.3 Skanderborg Kommunes screeningsafgørelse

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af lovens bilag 1 er altid omfattet af kravet om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, forinden de kan påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af bilag 2, er omfattet af kravet om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projektet må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 21.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, herunder bl.a. projektets dimensioner og udformning, forurening og gener, projektets placering, den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt, og arten af og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol

eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU lovgivningen.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.⁵ En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.⁶ Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for, at der foretages en miljøvurdering.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og en gennemgang af klagen ikke grundlag for at tilsidesætte Lyngby-Taarbæk Kommunes vurdering af, at projektet ikke vil medføre væsentlige indvirkninger på miljøet, og dermed ikke udløser krav om udarbejdelse af en miljøkonsekvensrapport.

For så vidt angår den af klager fremhævede bekendtgørelse nr. 467 af 23. maj 2016 om miljøregulering af visse aktiviteter, er det korrekt, at bekendtgørelsen på afgørelsestidspunktet har været afløst af bekendtgørelse nr. 884 af 23. juni 2017. Det følger imidlertid af § 25, stk. 5, i den nugældende bekendtgørelse, at forskrifter udstedt efter den tidligere bekendtgørelse som udgangspunkt stadig gælder. Det er efter nævnets opfattelse således af uvæsentlig betydning, at der i afgørelsen er henvist til en historisk udgave af bekendtgørelsen.

Det samme gælder i forhold til bekendtgørelse nr. 1458 af 7. december 2015 om begrænsning af luftforurening fra mobile ikke-vejgående maskiner, som på afgørelsestidspunktet har været afløst af bekendtgørelse nr. 1019 af 1. oktober 2019. Det fremgår således også af § 2 i den nugældende bekendtgørelse, at Miljøstyrelsen som hidtil skal føre tilsyn med overholdelsen af forordning (EU) nr. 2016/1628, som der er henvist til i klagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker også, at der for projektet ikke lokalt er fastsat støjgrænser for støj og vibrationer, men at forskrift for bygge- og anlægsarbejder i Lyngby-Taarbæk Kommune forudsættes overholdt, og at kommunen har mulighed for ved påbud at regulere støjpåvirkningen fra byggepladsen efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3.

⁵ Forslag nr.147 til Lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016.

⁶ Miljøstyrelsens udkast til vejledning til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), 2. del: Konkrete projekter, 2018.

Endelig bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at spørgsmålet om hvorvidt arbejdet på byggepladsen i øvrigt har givet anledning til støjgener, er et tilsynsspørgsmål, som nævnet ikke har kompetence til at behandle under denne sag.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. til gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 3.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Lyngby-Taarbæks afgørelse af 9. januar 2020 om, at etablering af 478 ungdomsboliger på matr. nr. F 1 , ikke er omfattet af karv om miljøvurdering og § 25-tilladelse.